

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Mă anunț la porți. Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Savaot. Amin.

Mă fac cuvânt de sărbătoare a sfinților Mei și intru în carte cuvânt și pun masă cu el pe pământ, căci dacă iarăși am venit după om, Eu nu-l părăsesc pe cel credincios, pe cel cu dor în el, și Îmi țin făgăduința peste cei credincioși pentru care am spus acum două mii de ani că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și apoi voi fi veșnic pacea lor. Amin.

Porțile Mi se deschid, și Eu intru cu slava cuvântului Meu și ies apoi cuvânt pe pământ. Pe pământ stăpânește omul, căci așa s-a deprins omul, iar Eu am venit și vin să-i spun omului că Dumnezeu este Făcătorul cerului și al pământului și că omul este nedrept cu Dumnezeu când el stăpânește fără Dumnezeu pe pământ în viața lui de om. Eu însă M-am arătat în toată vremea minunat pe pământ întru sfinții Mei, cu voia Mea în ei M-am arătat prin ei înaintea oamenilor cei plini de slăbiciuni, și care aleargă în toată vremea lor după alți dumnezei, împinși fiind ei de slăbiciunile lor, cărora ei le slujesc.

O, popor hrănit din cer, în toată vremea pe pământ Eu am fost Dumnezeu și Stăpân numai pentru sfinți, și prin ei M-am arătat că sunt cu ei și că sunt în ei, și că omul de pe pământ nu vrea să știe că Dumnezeu este în cer și pe pământ Stăpân. Cu mare strâmtorare am lucrat în toată vremea între oameni prin sfinții Mei, și am fost bun și milostiv, și așa am dat să-l fac pe om să știe că e neputincios, și că Dumnezeu este Cel ce este și Cel ce poate. Eu însă plâng cu mare suspin, și plâng în sfinții Mei, și plâng în Mine sfinții din pricina lipsei dragostei pe pământ, și omul nu se deșteaptă ca să Mă bucure, ca să Mă aline în durerea Mea de la el. Cei ce s-au sfințit pe pământ pentru bucuria Mea de la ei, aceia au fost cei ce M-au mângâiat, cei ce Mi-au dat casă pe pământ, căci casă pentru Mine pe pământ este inima omului și dragostea din ea înaintea Mea și înaintea oamenilor, ca să vadă oamenii fața Mea în sfinți și lucrarea Mea în ei, prin care Eu îl chem pe om la lumină. Îl chem pe om să umble în lumină, ca să aibă viață omul, ca să nu aibă întuneric în el omul, ci să aibă viață. O, cum să fac să știe omul ce este întunericul? Întunericul este omul și fapta cea ascunsă a omului, și care îl întunecă pe om la minte și la inimă, dându-se pe față prin fața omului, căci întunericul nu poate nimici lumina, dar lumina îl nimicește pe el și îl vedește, căci aceasta este lucrarea ei, și prin sfinți lucrează Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

– Noi, sfinții Tăi, Doamne, ne-am lăsat cale a Ta spre oameni, căci dragostea de Tine a fost fața noastră înăuntru și în afara noastră, Doamne. Nu noi am lucrat prin Tine, ci Tu ai lucrat prin noi, Doamne, și aceasta înseamnă lucrare a sfinților Tăi, pe care Tu îi alegi dintre oameni pentru lucrările Tale. Nu ei Te aleg, ci Tu îi alegi pe ei pentru slava Ta cea plină de umilință în ei între oameni pe pământ.

Omul nu știe cum poate să fie stăpân, cum poate să fie mare pe pământ, Doamne. O, numai Tu, numai Tu ești cuprins în slava umilinței, Doamne. Numai Tu știi să Te arăți mare și să fii mare, căci dragostea umilinței supune sub ea toată puterea dintre cer și pământ, și ascultă toată firea de Stăpânul ei Cel mare, și iată, omul nu știe să Te vadă și să-și cunoască măsura înaintea slavei umilinței Tale, Doamne.

O, cât de mult ai lucrat Tu prin viața mea, prin umilința mea, Doamne. Nu eu am lucrat prin Tine, ci Tu ai lucrat prin mine, iar eu am fost supus, Stăpânul meu, și Te-am dat oamenilor cu mila Ta din mine, cu mila Ta de ei, și apoi Tu m-ai descoperit al Tău, casa Ta și slava Ta în ea, și m-ai ales peste oameni din partea Ta, și ai lucrat prin mine și Te-ai arătat Stăpân prin milă și prin iubire pentru om, Doamne.

Mare, Doamne, mare este durerea Ta în Tine și în noi, și multă Îți este lacrima Ta, Doamne, căci omul stăpânește pe pământ, și s-a împușinat adevărul de la fiii oamenilor, și nu mai este cel cuvios, cel sfânt, Doamne. Dar pentru durerea celor umiliți, săraci și necăjiți, scoală-Te tot mai mult, o, Doamne; scoală-Te și adu-le lor mântuirea, așa cum și lucrezi, căci Tu ai făgăduit prin Duhul și ai zis, Doamne: «Eu le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față». Amin, amin, amin.

– Venirea Mea este cu sfinții, și este ca să aduc mântuirea și să grăiesc pe față și să Mă audă omul, căci Eu am putere prin umilință, și prin ea vin, și așa îl strig pe om la Mine. Dar inima Mea așteaptă și plânge după om, și voiesc să-l văd pe om cu sufletul plin de dor, și așa să Mă strige omul să vin, și așa să vin când vin. E vremea venirii Mele, a venit vremea aceasta, și omul nu poate ieși de sub stăpânirea omului. Dar Eu, Domnul, sunt Stăpân prin umilință, și vin cu sfinții și grăiesc cu ei, și ei grăiesc cu Mine înaintea neamului omenesc, ca să împlinim prin cuvântul grăit toată împlinirea lui. Amin.

Arhiepiscopul Meu Nicolae a fost tot o milă pentru omul necăjit, căci Eu eram prin el, și l-am îmbiat pe om spre lumină, spre viață l-am chemat prin el pe om, căci aceasta este lucrarea sfinților Mei, poporul Meu cel hrănit din cer. O, poporul Meu, ce frumos, ce sfânt au lucrat sfinții pe pământ! Ce mare umilință lucrau! Cei sfinți sunt cei ce au umilițat și lucrarea ei peste oameni, căci vai celor ce nu lucrează pentru plata lor!

O, popor hrănit din cer! Când Eu grăiesc în mijlocul tău, Mă fac apoi auzit pe pământ, și așa Îmi lucrez Eu lucrarea venirii Mele la om și după om. O, învață-te să lucrezi ca Mine și ca sfinții, învață-te cu lucrarea cea mare a umilinței Domnului în tine, căci Eu Mă umilesc înaintea tuturor oamenilor ca să pot grăi cu ei, ca să-i pot chema pe ei, poporul Meu. O, Ierusalime, frumos este acest nume pe care Eu l-am așezat peste tine! Tu să fii pe măsura numelui tău cel de la Mine, popor hrănit din cer, și să fii după asemănarea Mea; pentru slava Mea să fii așa, iar slava Mea este umilițata Duhului Meu și dragostea ei care se face cuvânt de salvare pentru om. Sfinții Mei te încălzesc cu cuvântul lor cel din Mine și te doresc să fii ca ei, poporul Meu. Învață-te să știi și să poți și să lucrezi tu tot ce Eu te povățuiesc, căci mereu și iar mereu te povățuiesc Eu prin umilițata Mea, cu care-ți sunt Învățător, poporul Meu. Amin.

O, fii ai oamenilor, luați de pe masa aceasta și vedeți cât de bun, cât de milos este Domnul cu cei buni la inimă, și ridicăți-vă apoi din sângele vostru, din firea voastră căzută din Dumnezeu, și luați în pântece învățătura vieții și căutați după cuvântul Meu, o, fii ai oamenilor, și, luând mereu din el, veți putea simți cât de dor Îmi este Mie de om. Cu dor l-am făcut pe om, iar el s-a smuls din Mine și a trăit prin puterea lui, și plânge Dumnezeu după om, plânge, și iată, îl strigă să-i dea înapoi viața, și să se facă omul asemenea Mie, și să ne vedem și să ne cunoaștem și să ne iubim pe veci cu iubirea care este din Tatăl, și care este între Tatăl și Fiul, și din care tu, omule, poți să ai, poți să înveți să ai, căci Eu, Domnul, te chem, și iată, cu dulce îți grăiesc ca să Mă cunoști, și iată, omule, Eu împlinesc în zilele acestea cuvântul Meu cel din Scripturi, prin care Eu am spus: «Pentru necazul săracilor și pentru suspinul celor necăjiți, acum Mă voi scula, le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față». Amin, amin, amin.

06/19-12-2006